

De vogel en de boom *Een verhaal bij Psalm 1:1-3 en Marcus 4:30-32*

Vogel (*beetje opgewonden*) : Straks komen m'n eitjes en ik heb nog niet eens een nest. Ik moet een boom hebben. Waar vind ik een boom? Ik ben al hoog in de bergen geweest, maar daar is het veel te koud voor bomen. Ik ben in de woestijn geweest, nergens een boom, veel te droog. Toen ben ik maar naar het strand gegaan, water genoeg, maar geen boom... Bomen kunnen niet zomaar overal groeien, denk ik. Weten jullie een boom?

Daar, OK, hé, deze boom staat vlakbij een rivier. Dat is slim. Dan kan-ie onder de grond met z'n wortels altijd bij het water. Daarom ziet-ie er natuurlijk zo goed uit.

Zou hij echt een goede boom zijn voor een nestje? Gisteren was ik bij een boom, die zag er prima uit. Mooi versierd, zelfs een mooi rood kruis erop geschilderd, maar die zei: 'Bij mij kun je geen nestje bouwen, vogel, want ik word omgehakt morgen.' Erg hè? Dat moeten we niet hebben! Ik ga eens even een praatje met hem maken of hij wel echt een goede boom is om een nestje in te bouwen. Dag boom, hoe heet jij?

Boom (*waardig*): Ik ben een koninkrijksboom.

Vogel: Wat een mooie naam! Ben jij een goede boom?

Boom: Dat zou ik wel denken. Ik ben weliswaar heel oud maar nog zeer vitaal, springlevend mag ik wel zeggen - groene blaadjes, vruchtjes, alles erop en eraan. Toen jouw over-over-over (enz.)-oma nog een eitje was, was ik er al. Niet zo groot als nu maar toch...

Vogel: Was jij ook een eitje?

Boom: Nee, bomen komen niet uit eitjes. Ik kom uit een zaadje.

Vogel: O, uit zo'n pakje van het tuincentrum. Dat is zo handig, met een plaatje erbij, hoe je dat moet doen met dat zaadje. En dan staat er precies bij hoe lang het duurt voordat het een boom is. En dan krijg je ook garantie: geen boom geld terug...

Boom Nee, zo gaat dat niet met echte bomen. Daar heb je geen gebruiksaanwijzing voor. Bomen maak je niet. Bomen groeien. En dat begint onzichtbaar onder de grond. Je weet nooit zeker of een zaadje echt gaat groeien. Het is eigenlijk een wonder, dat groeien. Zal ik je eens vertellen hoe dat bij mij gegaan is? Bij mij begon het met de kleine Wouter.

Hij had een zaadje gevonden. Een heel klein zaadje. Dat was ik, maar dat wisten we toen nog niet. Wouter liep naar de rivier en aan de oever deed hij me in de grond. Elke dag kwam hij even kijken of hij al iets zag, maar hij zag niets. Op een dag begon hij zelfs tegen me te roepen: 'zaadje, je moet een boom worden, kom tevoorschijn...' En hij kwam ook een keer met een klein gietertje, ging-ie me water geven. Dat was wel lekker trouwens. Maar toen Wouter na drie weken nog niks zag groeien, vergat hij me.

Niemand wist dat ik daar was, verstopt onder de grond. Da's raar hoor als je een zaadje bent. Ik raakte mezelf helemaal kwijt. Het leek wel of er niets meer van me over was. En toen, onder de grond, onzichtbaar, begon het. Ik kreeg wortels, die haalden lekker water voor me uit de rivier en ik begon in enen omhoog te groeien, uit het donker naar het licht. En dat ging maar door en door en door. Allemaal uit dat piepkleine zaadje.

Vogel Wow, dat zal Wouter mooi gevonden hebben!

Boom Nee, toen ik eindelijk als een klein groen puntje boven de aarde uitstak, was Wouter me al vergeten. Maar ik heb hem wel teruggezien. Tachtig jaar later, liep er een oude man met zijn hond hier langs het water. Ik zag het meteen, 'dat is Wouter!' Dus ik schudde naar hem met m'n takken. Ik ritselde 'Wouter, Wouter' maar hij had niks in de gaten.

Vogel Dus je bent al heel oud? Net zo oud als mijn oma?

Boom Veel ouder.

Vogel Dus jij was er ook al in de geschiedenis?

Boom Jazeker!

Vogel Was jij er al in de tijd dat we nog guldens hadden? (Boom knikt: ja) En de Tweede Wereldoorlog? (Boom reageert Ja) Napoleon? (Ook) En de dino's? (Boom: Nee dat niet) Wacht eens als bomen zo oud worden, dan kun jij ook nog heel lang verder gaan...

Boom Ja vogeltje, jullie zijn snel, jullie vliegen met alle winden mee. Je bent ergens en je gaat weer en dan is het voorbij. Maar ik, de koninkrijksboom, blijf. Ik sta hier, stevig, met mijn wortels diep in de grond. Om me heen verandert er van alles. Maar op ik blijf staan aan de waterkant.

Vogel Weet je, boom, mijn eitjes komen volgende week. En die zijn zo klein en zo breekbaar. Die kan ik niet overal zomaar neerleggen. Ik zoek een veilige plek om een nestje voor hun te bouwen. Mag ik dan bij jou?

Boom Dat zou ik een hele eer vinden, vogel! Je hebt vast wel gezien wat een prachtige bladeren ik heb, dat is een dak tegen de felle zon en een verstopplek voor...

Vogel O, ik zie in de verte een kat aankomen. Help! Die denkt dat ik een lekker hapje ben!

Boom Kom gauw bij mij, ik sla mijn takken een beetje om je heen zodat de kat je niet ziet. Ben mij ben je veilig. In een koninkrijksboom kun je schuilen. Er is plek voor alle vreemde vogels die aan komen waaien. En helemaal voor wie klein is, of breekbaar... Onder mijn bladeren kun je veilig groeien.

Vogel Ik ben zo blij dat ik bij jou een nestje mag maken! Laat die eitjes maar komen...

Boom Ho vogel, vergeet je niet iets? Ik geef takken en schaduw, maar jij moet ook wat doen! Jij moet zelf een nestje gaan maken. Je wilt toch niet dat die mooie eitjes van je zomaar op de grond rollen...

Vogel O ja... Ik ga gauw takjes en veertjes zoeken. Ik ben zo terug... Dag boom!

Boom Ik zie het al helemaal voor me hoe het verder gaat. Wanneer die eitjes komen, ligt er in een rustig hoekje onder mijn takken een zacht en warm nestje op ze te wachten, dat heeft dat vogeltje gemaakt. Dan gaat ze een tijdje zitten broeden. Dat zal moeilijk zijn, vogeltjes hebben niet zo veel geduld, net als Woutertje en andere mensen. Maar als de tijd rijp is, komen er pittige vogeltjes uit die eitjes. Ze genieten van mijn schaduw. Ze eten van mijn vruchtjes en ik leer ze ook wat wijze lessen. En dan vliegen ze uit, de wijde wereld in. En ik blijf staan hier aan de waterkant, en ik wacht tot er weer een vogel aan komt fladderen.